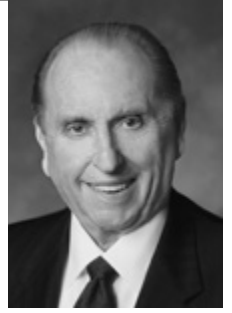

Bài của Chủ tịch
Thomas S. Monson

Noi theo Các Vi Tiên Tri

Tôi phục vụ trong Hải quân Hoa Kỳ vào cuối Đệ Nhị Thế Chiến. Tôi là một thủy thủ, cấp bậc thấp nhất trong hải quân. Rồi tôi đủ điều kiện để được lên chức Binh Nhất Thủy Thủ, sau đó tôi đủ điều kiện để được lên chức Hạ Sĩ Quan Cấp Ba.

Đệ Nhị Thế Chiến kết thúc, và sau đó tôi được giải ngũ. Nhưng tôi đã quyết định rằng nếu tôi có trở lại quân đội, thì tôi muốn phục vụ với tư cách là một sĩ quan. Tôi nghĩ: “Tôi sẽ không còn dọn dẹp nhà bếp, lau chùi sàn tàu nữa, nếu tôi có thể tránh được việc đó.”

Sau khi được giải ngũ, tôi gia nhập Hải Quân Trừ Bị Hoa Kỳ. Tôi đi tham dự huấn luyện quân sự mỗi tối thứ Hai. Tôi học chăm chỉ để có thể hội đủ điều kiện về phần lý thuyết. Tôi đã trải qua tất cả mọi kỳ kiểm tra có thể tưởng tượng được: tinh thần, thể chất và cảm xúc. Cuối cùng, tin vui đã đến: “Bạn đã được chấp nhận để được bằng phong cấp thiếu úy trong Hải Quân Trừ Bị Hoa Kỳ.”

Tôi vui mừng đưa cho vợ tôi là Frances xem và nói: “Anh đã được lên chức rồi! Anh đã được lên chức rồi!” Vợ tôi ôm chầm lấy tôi và nói: “Anh đã làm việc chăm chỉ để đạt được điều đó.”

Nhưng rồi một điều gì đó đã xảy ra. Tôi được kêu gọi với tư cách là một cố vấn trong giám trợ đoàn của tiểu giáo khu tôi. Buổi họp hội đồng của giám trợ cũng diễn ra vào cùng buổi tối mà có buổi họp huấn luyện quân sự hải quân của tôi. Tôi biết đó là một mâu thuẫn lớn. Tôi biết rằng tôi không có thời giờ để theo đuổi Hải Quân Trừ Bị cùng với các bốn phần trong giám trợ đoàn của tôi. Tôi phải làm gì đây? Một quyết định đã được chọn.

Tôi đã cầu nguyện về điều đó. Sau đó, tôi đi gặp một người. Ông ấy là chủ tịch giáo khu của tôi khi tôi còn bé, Anh Cả Harold B. Lee (1899–1973), lúc bấy giờ ông đang thuộc vào Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ. Tôi ngồi xuống bên kia cái bàn đối diện với ông ấy. Tôi nói cho ông ấy biết là tôi quý trọng bằng phong cấp sĩ quan đó biết bao. Thực ra, tôi còn cho ông ấy xem bản sao lá thư bổ nhiệm tôi đã nhận được.

Sau khi ngẫm nghĩ về vấn đề này trong một giây lát, ông nói với tôi: “Anh Monson này, đây là điều anh nên làm. Anh viết một lá thư gửi cho Cục Sự Vụ Hải Quân và nói với họ rằng vì sự kêu gọi của anh với tư cách là một thành viên trong giám trợ đoàn, nên anh không thể chấp nhận bằng phong cấp sĩ quan đó trong Hải Quân Trừ Bị Hoa Kỳ.”

Tôi cảm thấy thất vọng. Ông nói thêm: “Sau đó viết thư cho vị chỉ huy trưởng Khu Vực Hải Quân Mười Hai ở San Francisco và cho họ biết rằng anh muốn được giải ngũ khỏi trừ bị.”

Tôi nói: “Thưa Anh Cả Lee, ông không hiểu về quân đội. Dĩ nhiên họ sẽ từ chối cho tôi cái bằng phong cấp sĩ quan đó nếu tôi không chấp nhận cái bằng đó, nhưng Khu Vực Hải Quân Mười Hai sẽ không cho tôi giải ngũ. Với chiến tranh đang gia tăng ở Triều Tiên, chắc chắn họ sẽ gọi nhập ngũ một hạ sĩ quan. Nếu bị gọi trở lại, tôi thà nhập ngũ lại với tư cách là một sĩ quan, nhưng tôi sẽ không được như vậy nếu tôi không chấp nhận cái bằng phong cấp sĩ quan này. Ông có chắc đây là lời khuyên ông muốn tôi nhận được không?”

Anh Cả Lee đặt tay lên vai tôi và giống như một người

cha, ông nói: “Anh Monson à, hãy có đức tin nhiều hơn. Quân đội không phải là cho anh đâu.”

Tôi đi về nhà. Tôi khóc trong khi bỏ cái bằng phong cấp sĩ quan trở lại vào phong bì kèm theo lời từ chối chấp nhận cái bằng đó. Sau đó, tôi đã viết thư cho Khu Vực Hải Quân Mười Hai và yêu cầu được giải ngũ khỏi Hải Quân Trừ Bị.

Tôi thuộc vào nhóm cuối cùng giải ngũ khỏi Hải Quân Trừ Bị trước khi Chiến Tranh Triều Tiên bùng nổ. Nhóm lính từ tổng hành dinh của tôi đã được động viên. Sáu tuần sau khi được kêu gọi với tư cách là cố vấn trong giám trợ đoàn, tôi được kêu gọi làm giám trợ của tiểu giáo khu tôi.

Tôi sẽ không nắm giữ chức vụ trong Giáo Hội mà tôi nắm giữ ngày nay nếu tôi đã không tuân theo lời khuyên bảo của một vị tiên tri, nếu tôi đã không cầu nguyện về quyết định đó, nếu tôi đã không tiến đến việc biết được một lẽ thật quan trọng: sự thông sáng của Thượng Đế thường có vẻ là điên rồ đối với loài người.¹ Nhưng một bài học lớn nhất chúng ta có thể học được trên trần thế là khi nào Thượng Đế phán và con cái của Ngài vâng lời, thì họ sẽ luôn luôn đúng.

Người ta nói rằng lịch sử tùy thuộc vào những quyết định nhỏ, và cuộc sống của chúng ta cũng như thế. Quyết định sẽ định đoạt số mệnh. Nhưng chúng ta không bị bỏ mặc để chọn các quyết định của mình.

Nếu các anh chị em muốn nhìn thấy ánh sáng của thiên thượng, nếu các anh chị em muốn cảm nhận được sự soi dẫn của Thượng Đế Toàn Năng, nếu các anh chị em muốn có được cảm giác trong lòng mình rằng Cha Thiên Thượng đang hướng dẫn các anh chị em, thì hãy tuân theo các vị tiên tri của Thượng Đế. Khi tuân theo các vị tiên tri, thì các anh chị em sẽ ở trong lãnh thổ an toàn.

GHI CHÚ

1. Xin xem 1 Cô Rinh Tô 2:14.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Không phải có nhiều tín hữu của Giáo Hội sẽ nhận được lời khuyên bảo trực tiếp từ một Vị Sứ Đồ, như Chủ Tịch Monson đã nhận được. Nhưng chúng ta vẫn

có thể được ban phước khi chúng ta tuân theo những lời dạy của các vị tiên tri và sứ đồ. Cân nhắc việc đọc các bài nói chuyện của Chủ Tịch Monson từ đại hội trung ương vừa qua (cũng hãy nhớ đọc những bài nói chuyện khai mạc và bế mạc của ông). Tìm kiếm những hướng dẫn hoặc những sự kêu gọi cụ thể để hành động. Các anh em có thể thảo luận điều các anh em học được với những người các anh em đến thăm và cân nhắc những cách để áp dụng lời khuyên bảo của Chủ Tịch Monson.

GIỚI TRẺ

Lời Khuyên Bảo về Những Lựa Chọn Khó

Chủ Tịch Henry B. Eyring, *Đệ Nhất Cố Vấn* trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã kể về một thời gian mà ông đã tuân theo lời khuyên bảo của vị tiên tri. Trong một đại hội trung ương, Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) đã kêu gọi các tín hữu nên thoát ra khỏi nợ nần—cụ thể là nợ nhà.

Chủ Tịch Eyring nói: “Sau buổi họp, tôi quay sang hỏi vợ tôi: ‘Em nghĩ có cách nào chúng ta có thể làm điều đó được không?’ Thoạt tiên chúng tôi không thể làm được.” Nhưng đến buổi chiều hôm đó, ông đã nghĩ tới một bất động sản mà họ đã cố gắng để bán trong nhiều năm nhưng không bán được. “Chúng tôi tin cậy Thượng Đế và . . . sứ điệp của tôi tớ của Ngài, [nên] chúng tôi gọi điện thoại. . . . Tôi đã nghe một câu trả lời mà cho đến ngày hôm nay đã củng cố sự tin cậy của tôi nơi Thượng Đế và các tôi tớ của Ngài.” Cùng ngày hôm đó một người đã hỏi mua bất động sản của gia đình Eyring với một số tiền chỉ lớn hơn số tiền nợ nhà của họ một chút. Ngay sau đó, gia đình Eyring đã hết nợ (xin xem “Tin Cây nơi Thượng Đế, Rồi Hãy Đi và Làm,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, 72–73).

Các em có thể không có nợ nhà để trả, nhưng lời khuyên của vị tiên tri có thể hướng dẫn các em vào lúc này trong các quyết định khó khăn về việc làm, học vấn, công việc truyền giáo, và sự hẹn hò. Hãy thảo luận với gia đình hoặc bạn bè của mình về cách các em có thể tuân theo vị tiên tri khi các em phải chọn các quyết định.

Các Thuộc Tính của Chúa Giê Su Ky Tô: Vị Nam Tử Biết Vâng Lời

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm cách biết phải chia sẻ điều gì. Làm thế nào việc hiểu biết về cuộc sống và vai trò của Đấng Cứu Rỗi sẽ gia tăng đức tin của các chị em nơi Ngài và ban phước cho những người mà các chị em trông nom chăm sóc qua việc thăm viếng giảng dạy? Để biết thêm chi tiết, xin vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

**Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp**

Đây là một phần của một loạt Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ mô tả về các thuộc tính của Đấng Cứu Rỗi.

Việc noi theo tấm gương vâng lời của Chúa Giê Su Ky Tô gia tăng đức tin của chúng ta nơi Ngài. Anh Cả Jeffrey R. Holland thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Có ai tự hỏi Đấng Ky Tô chọn đầu tiên và trước hết để xác định về Ngài trong mối quan hệ với Cha Ngài—rằng Ngài yêu mến Cha Ngài và tuân phục Cha Ngài như là một người con trai trung nghĩa không? . . . Sự vâng lời là luật pháp đầu tiên của thiên thượng.”¹

Thánh thư dạy “khi chúng ta nhận được bất cứ một phước lành nào từ Thượng Đế, thì đó là vì chúng ta tuân theo luật pháp mà phước lành này được căn cứ vào đó” (GLGU 130:21). Sự phát triển về phần thuộc linh của chúng ta xảy ra khi chúng ta đến gần Thượng Đế qua sự vâng lời và mời quyền năng của Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi vào cuộc sống của chúng ta.

Anh Cả D. Todd Christofferson thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Khi chúng ta sống tuân theo các nguyên tắc và các lệnh truyền của phúc âm của Chúa Giê

Su Ky Tô, thì chúng ta vui hưởng nhiều phước lành mà Thượng Đế đã hứa trong giao ước của Ngài với chúng ta. Các phước lành đó cung ứng các phương tiện mà chúng ta cần để hành động thay vì chỉ bị tác động trong khi chúng ta bước đi trong cuộc đời. . . . Sự vâng lời cho chúng ta khả năng điều khiển cuộc sống của mình tốt hơn, nhiều khả năng hơn để đến và đi, làm việc và sáng tạo.”²

Các Câu Thánh Thư Bổ Sung

Lu Ca 22:41–46; Giáo Lý và Giao Ước 82:10; 93:28

Từ Thánh Thư

“Sức mạnh thuộc linh có được từ việc kiên định tuân theo các lệnh truyền có thể được đưa cho người khác được không? Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã hỏi như vậy. “Câu trả lời rõ ràng là không.”³

Câu chuyện ngụ ngôn về mười người nữ đồng trinh là một ví dụ về nguyên tắc này. Trong khi tất cả những người nữ đồng trinh cầm đèn “đi rước chàng rể,” thì chỉ có năm nàng khôn và đem theo dầu trong đèn của họ. Năm nàng kia đại vì họ “không đem dầu theo cùng mình.”

Đèn khuya, có tiếng kêu rằng: “Kìa, chàng rể đến, hãy đi ra rước người!” Các nữ đồng trinh sửa soạn đèn mình, nhưng các nữ đồng trinh dại thì không có dầu. Họ nói với các nữ đồng trinh khôn rằng: Xin bớt dầu của các chị cho chúng tôi, vì đèn chúng tôi gần tắt.

Những người nữ đồng trinh khôn trả lời rằng: “Không, e chẳng đủ cho chúng tôi và các chị; thà các chị hãy đi đến người bán dầu mà mua.” Song trong khi những người nữ đồng trinh dại đi mua, thì chàng rể đến; và những người nữ đồng trinh khôn đi với chàng rể và “cửa đóng lại.” (Ma Thi O 25:1–13).

GHI CHÚ

1. Jeffrey R. Holland, “The Will of the Father in All Things” (Buổi họp đặc biệt devotionals tại trường Brigham Young University, ngày 17 tháng Giêng năm 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, “Quyền Năng của Các Giao Ước,” *Liahona*, tháng Năm năm 2009, 21.
3. David A. Bednar, “Được Cải Đạo theo Chúa,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2012, 107.

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Một số gương vâng lời trong thánh thư là gì?